

over i væsentlige sager kan beslutte at overføre godkendelses- og tilsynskompetencen vedrørende listevirksomhed fra kommunalbestyrelsen til ministeren.

Endvidere foreslås tilsynet (herunder påbuds-kompetencen) med alle kommunale spildevandsudledninger placeret hos ministeren. Det samme gælder de kommunale affaldshåndteringsanlæg, der har størst forureningspotentialer. Lovforslaget indeholder en bemyndigelse til ministeren om fastlæggelsen heraf. Også amtsrådene har pligt til generelt at føre overordnet tilsyn med (overvåge) miljøtilstanden i omgivelserne overføres til miljøministeren..

Det bemærkes, at Miljøministerens beføjelser i vidt omfang forventes delegeret til en styrelse.

Det foreslås herudover, at regionsrådene får hjemmel til at give tilskud til projekter, der bidrager til at realisere den ønskelige fremtidige udvikling, som beskrevet i den regionale udviklingsplan.

Endelig foreslås en generel ændring af klage-reglerne. Hidtil har Miljøklagenævnet været klagemyndighed for en del af de afgørelser, med hensyn til hvilke Miljøstyrelsen har truffet afgørelse som klagemyndighed (større eller principielle sager og sager vedr. visse listevirksomheder) og enkelte sager, hvor Miljøstyrelsen i dag er 1. instans. Med det foreliggende lovforslag foreslås det, at Miljøklagenævnet bliver eneste

klageinstans i alle sager, der i dag kan indbringes for miljøministeren (i praksis Skov- og Naturstyrelsen og Miljøstyrelsen).

For at sikre at der ikke skabes mistillid til kommunernes afgørelser pga. mistanke om at uvedkommende hensyn har haft indflydelse, lovfæstes det nu at klage over afgørelser efter § 42 ikke kan afskæres, når kommunalbestyrelsens afgørelser vedrører egne virksomheder. § 42 giver hjemmel til at udstede påbud til andre virksomheder end listevirksomheder. Bestemmelsen i § 92, der hidtil har været brugt til at afskære klage over visse påbud efter § 42, bl.a. sager om støj fra fritidshjem og børnehaver, ændres nu således, at klage over afgørelser, der vedrører kommunalbestyrelsens egne virksomheder, ikke kan afskæres. Klageadgangen sikrer således, at en uvildig myndighed (Miljøklagenævnet) kan få lejlighed til at vurdere sager, hvor kommunalbestyrelsen har truffet en afgørelse vedrørende egne virksomheder.

Lovændringerne vil i øvrigt nødvendiggøre en gennemgang af en lang række af de eksisterende bekendtgørelser, der er udstedt med hjemmel i loven med henblik på konsekvensændringer som følge af den ændrede myndighedsstruktur.

Idet jeg i øvrigt kan henvise til lovforslaget med tilhørende bemærkninger, skal jeg anbefale forslaget til Folketingets velvillige behandling.